

வாழ்க அந்தணர் வானவ ராணினம்
விழக தண்புனல் வேந்தனுமோங்குத
ஆழ்க தீயதெல் வாமர ஞமைமே
தூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

இந்து சமைத்துவம்.

யாழ்ப்பரவும் தாரணை^{வளை}
கார்த்தினகம் கடவியரமுக்கிழமை

ଓଡ଼ିଆରୀଙ୍କ ପେଚ୍ଚକ

வெகு நாளாக யுத்த விவசபமாக ஏதும் பேசுதலின்றி மென்னான் சாதித்த ஜூர்மனிய சர்வாதிகாரியாகிய ஹிட்லர் சென்ற வாரம் கில பேசி யுள்ளார், ஆனால் அவருடைய பேச்சு முன்போல் வீரத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் மின்றி இப்பொழுது ஒரு அனவிற்குச் சோர் வூடையதாய் அலுத்ததாய்க் காணப்படுகின்ற சென்னாம். யுத்த முனினியிலே தமக்கு இடையிருக்க கடமைகள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருத்தவனால், தாம் பேசுவதற்கும் கொண்டாட்டங்கள் கொண்டாடுவதற்கும் தமக்குச் சமய மில்லை யெனத் தெரிவித்துள்ளார். ஜிஹாது முன்னர் அநை நாட்டுப்ப பிழித்தல் வேண்டும், இந்தச் சாதியராயை அடக்கதல் வேண்டும்; இவற்றைச் செய்திடு தின்ன தின்ன உபாயக களைக் கூட்டால் வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பேசித் தம வெற்றிப்பாட்டைப் பாராட்டிய ஹிட்லர், இப்பொழுது “பச்சை வேண்டாம், தாடே, நாடையப் படி” என்ற நிலைமையில் ஆகிவிட்டா ரெஷச் சொலகக் கூடக் கண்றது. “பஸ்கார் ஜிப்போழுது ஜூர்மன்யராகிய வங்களை நாடுமூலமாக கருத்துக்கொண்டாகள்; ஆத வினால் நாங்கள் நாட்டினையும் சாப்பியின் கெளரவத்தையும் கடத்துக்கொள்ளவேண்டு” மென்கன்றுர். குழும சர்வாதிகாரியாகய ஸ்டாலின் வாயில் வந்தபடி யெல்லாம் ஏச்சங்களும், நாடுகளின் அரசாங்கவெளி நிறுப்போர், தம அகாராந்தையும் கடமைகளையும் பற தானிகளில் ஒப்புவித்துவிட்டுச் சுத்திரப்பாவுவ போற சும்மா ஊருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்களைக் கூட்டிலர் குறைக்குறிஞ்றுர்; ஆனால், யப்பானியருக்கும் தமக்கு மிடையீட்டுள்ள ஜக்கியத்தையும், யட்பானியர் தம் பகைவுக்கு பாருகச் செய்யும் யுத்தத்தையும் பாராட்டிப் பேசுகின்றார்,

இற்டீர பேச்களவிற் தோர்வடைந்
தவர் போற் காணப்படுகின்றன ரென்
அம், புத்த முயற்சியிலும் புதய இர
கசியப்படைகளை ஆக்கப் பிரபோகிப்
பதிலும் அதிக சேர்வுவடவதாகக
காணேம். ஜூர்மனியருடைய V, 2, என்
அம் ஜிரகசியப் படை தென் கீழ் இங்
கிலாந்திம் சென்று சென்று பலவறக
யான அனர்த்தங்களை வீணாது வருவ
தூஷ் சபாச்சாரங்கள் வருகின்றன,
பிருத்தானியப் பரதம் மார்திரியாகிப் பிள
ரர் சேர்ச்சிலும், படைகவருடைய V, 2
என்னும் ஜிரகசியப் படையினாற் பல
தீணர்த்தங்கள் நேருக்குறைநா வென்
ஆம், அவற்றைச் சேதத்தற்காக்க
மாறு டடைகளைத் தாம் வியாவல் ஆக
கிக்கொள்ள வேண்டு வென்றும் கூற
யுள்ளார்,

தினி, உமிட்டர் தம் டேச்சிலே பகை
வரை வழக்கம் போல் அசுசுறுத்தா
மல் விடவுமில்லை. “இருமனிக்கு
விரோதமாக ஒரு வாட்பஸ்டையே ஒசுசு
பவராக, ஒரு வெடிகுன்றை யீழுபவ
ராக, மாராகவிருத்தாலும் அப்டிட
செய்வார் நாசுகாககப்பறவர்” என்
துய, பகைவரண்வரும் நாசுமாககப்
பட, கூறிலே தமக்குத்தான் வெறுறி
யுண்டா கு மென்றும் சேசுகின்றார்.
சுறநத வகுவாசமுள்ள இருமனிடன்
ஏன்ற முறையில் நான் வன்னான் !!

தேக சுக்ததைப் பொருட்டுத்தேன்;
 என் அரிய உயிரையுங் தொண்மாக
 மதித்து என்னுறடைய நாட்டி ற் கு ச்
 செய்ய வேண்டிய தொண்டைச் செய்
 தே முடிப்பேன்; என்று சபதஞ்செய்
 கின்றார் ஹிட்லர். ஆனால் இனிமேற்
 ருண் கடுமையான டுக்டம் ஆட்சிக்
 கப் போகின்றதென்று மிஸ்ரா சேர்ச்
 சிலும் பிரசாதிபதி ரூஸ்வெல்ற்றும்
 தெரிவிக்கின்றார்கள்; இன்னும் என்ன
 என்ன நடக்க இருக்கின்ற ராவோ
 அவைகளை நாம் இருந்து பார்க்க
 வேண்டியதே.

கிள்ளை மையாம்

யாழ்ப்பாணத்திலே கிற்சில கிரமம்
கனிந் பொக்குவிப்பா னனப்படுஞ்
சின்னம்மை பென்னுங் தொற்றுநேய்
பரவிசிருப்பதாகவும், அதனால் பிடிக்
கப்பட்டுள்ளோந்த் சிலர் ஆங்நோய்க்
கிரமாகி விட்டன ரெனவும் அறிப
லா?னம்; யாலீவிதும் நீர்வேலியில்
அம் இப்பொழுது இங்நோய் சிலருக்
குச்சன்றிடுப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படு
கின்றது; யாலீயில் 31 பேர் இங்நோ
யினால் பிடிக்கப்பட்டனர்; சென்ற
சனிக்கிழமை வரையில் மூவர் அங்கே
மாண்ணராய்; நீர்வேலியிலே குறித்த
தேதி வரையில் 15 பேர் இங்நோயாற்
பிடிக்கப்பட மூவர் இறந்துபாயின்
ராம்; அச்சுவேலியிலும் இருவருக்கு
இங்நோய் கண்டிடிருப்பதாக அறிபலா
னேம். நோயாற் பிடிக்கப்பட்டோர் தொ
ற்றுநோயைப் பரிசுக்கும் வைத்திடப்
சாலீயிற கொண்டுபோய் வைத்திருக்
கப்பட, இப்படியான இல்லங்களில்
வசித்தவர்களும் வேறு ஆடத்தில் ஒது
க்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்
கில வைத்தவர்கள் இது கடுமையான
பொக்குவிப்பான் நோயென்மே அடிப்
ஷராயப் படுகன்றனர்; ஊரவர்கள் இது
அம்மையாக விருத்தல் கூடுமோ என்று
நாஞ்சேகப்படுகின்றனர்.

ஸ்ரீராமநாத தினம்

இந்த நவம்பர் மாசும் 21-க் தேதி
செவ்வாய்க்கிழமை சண்டூகம் ஈசாவ
மங்கையர் சபையார் காலஞ் சென்று
இவங்கைப் பெரிசார்தாசைய ஸேரி
பொன்னட்பலம் இராமநாத னவார்
களின் குருதீசையை சண்டூக்மரபா
நாதன் கல்லூரியில் நடத்துவார்கள்
வென ஷி சகைக் காரிபதர்கள்
அறிவித துள்ளார்,

பெரம்பேரவு
உத்தியோகம் பெற்ற
வாலிப்புக்கு அபாரசம்

நீர்க்காழும்பைச் சேர்க்க J N
K வெருா என்று மொரு வால்
பன், தரன் லண்டன் மற்றொரிட
கையிற் கித்தியிடைஞ்சு விட்டதை
கப் பொய்ர்சாவளி, சொழும்பு
இன்ன 'நாஷ்டன் வகுப்பில்' ஒரு
கிளார்க் உத்தியோகங் பேற்று
கொண்டின்; ஆனால், அவருடைய
மீப் கரவாதில் வெளியாக்கப்படு
கிறது, சொழும்பு நீதிலத்தின்
அந்த வாலிப்புக்கு மாருத வழி
குத்தொடரப்பட்டது; அறித்
வாலிப்பு தான் குறைக்கூட ஒரு
செய்தி சங்க ஒற்றைவரளி செய்து
செய்தனமையில் இல்லை, அவன் குடு
குடு ஏறட்டிக்கொய்யவாத் துவான்
வாலிப்புண்ணும் கடுகதன் தன்னிடம்
தது அவன் வாழ்க்கையைப் பகுவது
பகுதித்தெப்படி அவனமீது இரகசு
கட்டுவேண்டுமென்றும் பார்த்து
பேசனுமையிலைந்துபத்து குறை
க்கு 100 ரூபா அடியாற்றும் வரு

உலகம்பலவிதக் கதை

(മുൻ്നേറ്റ്-26)

“என்னப்பே; ஸ்ரமாந்தவாஸ்லஸ்”

அங்கு வந்திருந்த கேசவமுகவி
யார் அஞ்சகத்தைப் பார்த்து
“அஞ்சகம், இன்று ரஞ்சித்தத்தின்
சங்கீதத்தையும் நாட்டியத் திறமை
யையும் அங்கே வந்திருந்தோ
ரெல்லாரும் பாராட்டினார்கள்;
நானும் பல நடிகைகளைய் பார்த்
துள்ளேன்; ஆனால், இரஞ்சிதத்
திற்கு சிராரக ஒருத்தியையும் இது
வரை பான் கண்டில்லை; நீ
என்ன புரோவுகிறீய்” என்ற

அற்புத்தத்தோடு சொல்லிக் கேட்க அஞ்சகம் “ஈலும் அப்படித்தான் சொல்லுகிறேன்” என்றுள்; “அப்படியாவின் கூப்பெருமூது நங்கள் ஆயத்தன்மையை உத்திசீக்கிருப்பதாகய கீசுகள் வரை என்னும் பராதக்கூத்துப்பிளி, இரண்டுசித்தநா விரதகாரணிடாவு”; உன்னைக் கூத்தடியூரைக் குழுக்க ஒழுங்கு ஏய்யரூபென் நெண்ணும் மேண்” என்றும் கசுவமுதலியர்; “அப்படிச் செய்யலாந்தான்; ஆனால் யாரும் கூடவரோடு சேர்க்குத் தாழ்க்கும் கீரகக்கும் ஆராகுகித்தந்தம் கல்லூப்பன் து.

ங்கூத்துக்கேட்டுக்கொண்டுள்ள அஞ்சகம் தப்பாரல்; “படிக்காட்கப்பற பல பற்றுவதற்குல ஆடாஸ்ருஷன் தேவர்த்து நடக்காமல்துக்க முழுமர்க்கி சொல்லுவ அத்தப்படிப்பன் நேட்டுக்கூத்துவராவா; தேவாலும் மாண்பி தின்னோடும் வந்து தோறும் கண்ணு சொல்லுகிறேன்”, என்ற புதல்யார் சொல்லுவ “வாத்ரா, தீக்குமே பார்க்கத்தீர்மனி சூக்குமும் வந்து சொல்லிப் பாருக்குய்”; என்று அஞ்சகம் பத்து சொல்லுள்ள; “அஞ்சகம், நடன்கீது பூத்துப்படி வைத்தால் சில

மாதிரி; இருப்பதையூடுப் பாத
நாற் கடவியத்தைப் பின்னால்
கோண்டபடுகிறோம்; நல்ல கணம்
இடளவுண்மை, அழிசு, இதுமால்
உர்த்தை முதலீட்டிலைக் கஞ்சையை
எடுக் கிறுக்கருள்; தீப்பெண்
குறையை கூடிய வரலாறும் உன்
குசு பிதாயும்¹ என்று ஆவலுடை
பக்கம் புதலீயர் கேட்க, கஞ்சை
கம், “ இன்ன சொல்லுத் தனி கூ
க்களும் செய்வதனும் உள்ள
அவளிடத்து அமைக்குவள்ளன
என்னைப்பால் அவனும் ஒரு பிர
மணப்பிடியை; ஆனால் அவன் குபு
பத்தமிடப்போல்; ஒரு மன
தொபத்தனுவு தன் பீட்டையுடு
பெற்று² கற்றதாகையும் விட்டு
ஏந்து சென்று சமாதால், அவ
தேவத்து சேர்வதாலும்; இரத்நா
கத நெறமுலில் அவன் பங்குபறமு
கூடியவைவள்ள; எனவிடத்து
அதுகூம் சுக்ஷ்மசம் வைத்துவை
டாள, நாலும் அவனை என அடைய
ப்பிற்கு நாலைகையிலை மத்துது அவ
படனை படத்துவதுநகர்ம் பா; என
கையே திசுசுமான வறண்ணே; அ
முக ஆராக்குளா; ஆனால் ஜீரா
என்னைப்போல் “ வர்மாத்தும்” என
வன்...” என்று மரசுவன் முப்பு
குறிக்கையில், “ சரி, அருக்கும்
எம்மையப்பம் புதுக்குத்துன் அது
பிழையும்மனவே” என்று முற்ப
டார் வருவே, “ உங்களே பூர்வ
அந்தூபி பணம் ஏதும் தடுப்பதில்லை
ஏனாலும் வதிமுகு உங்கள் வை து ஆவன
நல்லைய சுன வாணியல்லே, அது ஆவ
குவந்தன வை முடிவுறுது கூட
ஒப்பாற அவன் வாடும் அப்படிர
முதுகொள்ள பூர்வம்; அதுத அவன
பிராம்பத்தை எனக்குக் கிடால்

சொன்னான். “நல்லது, அஞ்சகம், கேரமும் நடிச்சாமரப் பிட்டது; நான் இப்பொழுது வீட்டிற்குப் போய், காளை மாலைவேளை இங்கே வருவேன்; வந்து இராஞ்சிதத் துடன் சில விஷயங்களை நேரிற பேசி யொழுங்குசெய்துகொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு அஞ்சகத்திட்ட விடை பெற்றுக் கொண்டு முதலியார் அகன்றுக் கான் உறக்கமின்றக் கிடங்கலையினால் இருங்க பேசிய வார்த்தைகள் முழுதும் என் காதிற் பட்டன; பண்ணர் நானும் உறங்கவிட்டேன்;

உகுந்திராக்கப் பூரி

அன்றீசு விடவகுற்குச் சம்ர
நேர மிருப்பு, அஞ்சகத்தக்காள்
தானே சிறவுகொலுக் கொண்டு
வந்து என் ஹையையத் திறந்து,
‘தங்காய், உறக்கம் நீங்களில்லையா’
என்று ஆதரவுடன் சௌல்யாடி
என் பக்கத்திலே வந்திருந்தாள்;
நானும் உடனே படக்கைவிட
டெழுந்து “என்ன அக்கா” என்று
அன்புடன் கேட்க, கேசவமுதலி
யார் அங்கீருந்தமை தொடக்கம்
மீண்டுமோன்றும் பிரேரணை சுகல
சேப்பிணையும் ஏனக்கு உள்ள
படியே சிசால்வி “அம்மா, முதலி
யார் உமழுவான் தேஷ்ட பேசுவனை
டுபென்று எனக்குத் தெரியத்து
விட்டுப் பொயிருக்கலூர்; அவர்
அவ்வளவு நீங்மானவர்கள் ரெண்டு
இருந்து; அவர்காடு மரியாதையாக
வும் அத்தானமாகவும் நடந்து
கொள்ளவேண்டும்; அவர் ஒரு
உருத்தாககப் பூணையுட் யம்மா;
ஆனால் நானிருத்தமயாகவில் அவர்
உனக்கு ஒரு பிழைப்புஞ் செய்ய
முடியாது...” என்று என் அக்கா
காள சௌல்லி, “அக்கா, அதை
உருத்திப்பாககப் பூணையுட் கூத
என்னா?” என்று சான் கேட்க
அவள் பின்வருமாறு சொன்னால்:

திருக்குடி, இது பஞ்சதந்திரத்
திருவூண்ணலை ஒரு காட்டு மூர் கல
மன்றத் திருவோடைச் சோவிலிற்
பல எல்கள் சுராசித்தான்; அதைக்
ஒரு நூல் ம் தீரைய்ச் சீரங்தது;
நூனை அந்த எல்களைப் பிடித்தத்
நூனை பூப்பதற்கும் எல்கு, அதற்கு
அசப்பட்டாற்றாற்றுத்தான் பூப்பை
யைகு கண்டவுட்டீன் என்றன
தேரையில் விட்டீட் கூப்பும் ஒரு
ஏடுவதற்கு; திதினால் அந்தப்
நூலை எழுவதே உபாயத்தால் வரு
கைக் கிணங்கத்து அந்தப் பிள்ளையார்
கோவிலிலுள்ள ஒரு மாத்தால்
ஒருநாத்தாக்கமர்லைவானது கடப்
பக்கண்டு அந்தந் தனை முன்னாங்
கூலகள்வு அமல்ல வடுத்தத்தனை
உழுதத்துல் யிட்டுக் கொண்டு வார
மகர சங்கத்தில் தீராகந்து செய்
பல தேவை, கண்களை மூ, யபத்
மேலே பார்த்து வண்ணம் அல்ல
வன்றி யிருந்தது; ஆபத்திப் பூப்பை
யிருந்தலை அவர்களானத்து என்னா,
கீழ்த்து நூலைக்கு ஏற்றா குருங்கு
மாந்துமட்டாதனால்தான் முதல்
தூரத்தில் பிழிந்து பார்த்து
யபல்ல அமல்ல அந்த சம்பத்தை
இமிய வரத் தலையடிட்டான்; அப்
ப்பாழுது நூலை தீராகசௌதானத்
தூம்பே கே கந்தப்பட்டிருத்தது; நூனை
குள்ளுப்பார்த்தும் நூலையான
தீராகத்தும்பீல் குப்பாக்குவது
அந்த எல்கள் தீர்ச்சமல்லாமல்
கீழ்த்து நூலையைப் பார்த்தது வனை
யாட்டுவது அதாகும்கூல்; அப்பாழு
ஷு நூலையான தீராகசௌதானம் முடிவு
ஷ்வாஸம் நூனை எழுங்குது இனி
ஏவ்வனியும்கூல் நூலையுள் அடியைப்
பேசுவதுதலையூன் நடப்ப என்ற
வெள்ளம் ஒரு இரவு நூனையில்

மெய்கண்ட தேவர்

(C.S.I.R. சர்வதேசப் பவன்)

அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு
கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயங்
தேவிடும் மொழி நிறைமொழி யெ
னப்படும். விணுபின் தீங்கி விளங்
கிய அற்கோடு கூடிய சமயகுரை
வரது பொழியினைத்தும் நிறை
மொழியையாடி. திருஞானசம்பந்த
மூர்த்திநவானுர் மத்தூரவிலே சமண
ரோடு வாதஞ்ச செய்தகாலத்திலே
வைகை நதியிலிட்ட திருவேட்டி
லே பொறித்தருள்ள திருப்பரசு
ரம் ‘வாழ்கவந்தனர்’ என்பதூகும்,
அவர் அதிலே ‘வேந்தனுமேயு
குக்’ எனத பாடியருளியபத்யால்,
பாண்டியராஜநுடைய உன் திமிர்
தனு. திருத்தனிச்சௌரியிலே பொ
ருமைக்காண்டெடுதித்த புத்தநக்தி
யுடைய சரீரமும் தக்கும் அற்ற
விழும்படி சமங்க்கப்பெருமானுக்கிய
தமிழ்வெத்தலீக்கர் ‘புத்தர் சமண
தழுக்கையர்’ என்னும் தேவாரத்
திருப்பரட்டிலும் செய்தார். இத்
தகைய அற்படிதங்கள் பலவருகும்.

நீண்டகரலம் மழையின்றி வருக
துகின்ற ஊர்கள் சிலவற்றில் வ
மழை பெய்தும் பொருட்டு மேகார
கக் குறிஞ்சி முலைன பண்களைப்
யக்தங்கள் ஒருங்குசேர்ந்து பரடுவ
அம், நேரம் கீரன் முதலியவைக
ளால் வருங்குவோர் திரும் நூபபத
கம் தருக்கீரனாலு பதிகம் முத
விபவைகளை ஒத்ச சாந்தியடைவ
அம் இக்காலத்தும் சிகிமுவன்கா
கும், சிறைசெய்திரு சைவத்தையில்
மூலகு முழுநாட்சிக்கை கொண்டுள்
ளத், ஆதவிலுலே யாதாயினுமோ
ரு கருமததைச் செய்ய என்னு
வேரும், செல்லும் துறைபற்றயாது
தயைப்பொரும் தெப்பு சுத்தத்தை
யற்றுத் தமரிகுக்கடைகரும் வைக
க்கை பிரகாரம் நடத்தமுத் தேவூ
ஏதுமிருமுறையில்லை திருப்பூர்
னைக்களில்லை அயிற சாததும்
வழக்கத்தைக் கைகடுகாண்டுள்ள
னா, திருஞானசம்பந்தமுர்த்திராப
ஞ்ச சுனல் வாதத்தின்போது
அவ்வாறு செய்து அப்பொழுது
தேவன்மய பேர்க்கமரத் துணை
முனையள், என்னும் திருப்பத்தை
பயாம்தத திருவ்வட்டை அங்கு
யிலிடுதற்கு எடுப்பாயினார்.

இற்றைக்கு வறங்குறைய எழு
நாறு ஆண்டுகட்டுமுன் வசித்த
திருப்பேணலூர்க்கத்துக் கிவைக்கத்
கிளமண்ணி டிவள்ளாகுல தலைக் குரு
சுதாளப்பாளர் மகப்பேற்னிமை
யால் வருந்தி அக்குறையைப் பத் தமி
து குலத்துக்குவாக்கை திருத்துறையூ
ரக் சகலாகம் பண்டிதரிடா சென்ன
மு விண்ணப்பித்தபொழுது, அவருக்கு அவ்வகையியர் தேவோத்துறை
முறையுடல் கபிற சாத்துமயதி
தான் கட்டிலையிட்டார். அக்குறை
களைப்பாளரும் அக்கட்டவினைபடி
தேவோத்துறையைப் பிதுப்பது
உசித்து அதன்கட்டத் து கபிறுத்த
தனு. சாத்தை இடதகவே துறை
குணசம்பந்தமுறைத்து கவாயிகள்
அருளிச்செய்த தநுவிஜயநாட்டுப்
பகுத்துள்,

“பேய்டையா பிரிவையதும் பின்னே
பித்து நூடின்ன சிக்கன்
வாயின் தல வரம்பெறுவ ஸ்ரீயுற
வேண்டாவோன் மும்
வேண்ட தேராஞ்சும் பங்கன் வெளை
காட்டு முககுள்ளீர்
தோய்ம்ண்ணயாரவர் தம் ஸ்ரீமந்

என்னும் திருப்பாசுரம் உயியா
ப்ரஹ: உறைப்புறை தீட்டத்தைத் தக

ந்தவழி கூறிப்பிருக்கும் அப்பாகரை
வைக்க வண்ட ஆசிரியர் மிக மகிழ்ச்சி
வெய்க்கி அதன் பெர்குளை விளக்கி
உதிற்கண்ட வண்ணர் திருவிவண்ண
காட்டு முக்குளசிரிலே தீர்த்தமா
டும்பதி அச்சுதகளப்பாளருங்கு
உத்தாவு செய்தார்.

குருவனியைச் சிரமேற்கொண்ட
ட்சீர் தமது மனையரவராடு
திருவெண்காட்டைத்து முக்குள்
நீராடிச் கலேதஹனப் பெருமாளை
வணக்க வருவாராய்னுர். அப்படிச்
செய்து வரும்பொழுத ஒருங்களின்
வை இறைவன் அவருக்குக் கணவை
வேதோன்றி, “ங்பனே! இப்
பிறவிலே உணக்கு மக்கட்பேர்
உண்டாதற்குரிய ஊற் இல்லை.
ஆயினும் எமக்கு மிக ஈருப்ப
முடியதாயும், மெப்பன்போடு
தன்னை ஒதுபவர்க்கு வேண்டிய
வெண்டியரங்கு பயணபளிப்பது
மாயுள்ள தீவாரதத்திற்குவர்க்கை
உண்மையாக நம்பி ஈமை அங்கு
டன் வழிபட்டு வருகின்றுபாகவின
அத்தேவாரதத்தைப் பாடிய ஓரள
காப்பாதனபோன்ற அதும் புதல்ல
ஞாருவன் உணக்குத் தருகள்
ஞேரம். அவன் தேவாரதத்திரு
முறைகளின் மெய்ப்பொருள்களை
எள்க்கும் உத்தமங்க விளங்கு
வரன் என்று திற்குவாய்மலர்த்தரு
விமறைந்தார். என்ன தீவாரத
தன் மக்கை.

கண்ட கிணவை மனைவியாருக்
குச் சொல்லி மக்குங்கள், இருஞ
ரும் இறைவான்றிருவந்தனை விபக்து
போற்றினர், மூண்ட சியதி வழுவா
தொழுவெவரலாயினர். நாளையில்
லே அருக்கண் முதலான கோவ்யன்
உச்சத்தில் நல்லவேளையிலே அவர்கள்
கந்தகுச் சம்புச்சிரை ரெருவர்
திருவத்தாஞ் செப்தார். அன்னை
தாங்கை து நவரும் உரிய சட்டங்கு
கள் அவ்வக்காலத்திற் செய்து
சுவியதவனப் பெருமாள் என்னும்
பயரிட்டு அக்குழந்தையை அரு
மைப்படன வளர்த்து வர்த்தனர், அவர்கள் மீளவும் திருப்பெண்ணுடைத்
திறப்பைய் வசித்து வருமாற்படித்
அக்குழந்தையின் நன்மரமனுர் திரு
வெண்ணெய் கலஹுரில் வசிப்பவர்
மக்குங்கிப்பறில்லாதவர் தமது யின்
ஒக்களில் தாக்குகிட பொருட்டு அச்சு
தாங்கள் பயணிட்டம் எநுமதிபெற்ற
அக்குழந்தையைத் தமது இல்லத
திற்குச் சொன்னுட்பாய் அன்பேரு
வளர்த்து வருவராயின்.

கண்டோர் யாபுரும் கரமுறும்
வணப்புவாய்ந்த அந்தத் தெய்வத்
திருவுரூப் குழங்கத்துக்கு இரண்டா
வது வயசு செம்பிறை. மனைவி
இவிங்கம்போற் குஞ்சத்துப் பச்சலை
களிட்டு வணங்குவதீத வினைபாட்ட
ஏக்க கொன்றுவதும், அடிக்கடி
ஆழித் த சுந்தனையிலிருப்பதுமாய்க்
சாமுகித்தத் தன்மை எய்தியிருக்
தது. அக்காலத்தில் அவ்வூர்வழி
யே செஸ்ற பாஞ்சோஷ முளிவர்
அக்குழங்கத்தின் பரிபக்குவ சில
யினும் காரபட்டி அக்குழங்கத்தைக்
குத்தமது குருங்காரகப் சத்துய
ஞன திசொக்ஸயரம் கேட்டந
ளைய சுவஞானப்பரதத்தை உபத்த
சுத்து, மெய்கண்டத்தீவர் என்றும்
நீக்கி நீமும் வழங்க, உலகுயியும்
வண்ணம் சுவஞானப்பரதத்தைத்
நமிழ்தல் செய்து அதற்கு வர்த்தி
கப பொழிப்பும் உரைக்குமாறு
பட்டவை

Digitized by srujanika@gmail.com
neelaham.org/laava

பள்ளையர் திரும்பு கிட்டை
டி அவரது திருவுரூப் பெற்ற
தமது குருஙார் கட்டளைப்பிட்ட
வண்ணம தமிழிலே சிவஞானமே
தத்தை வர்த்திகீப் பொழிப்பு
னியற்றித் தம்மையடைந் தகு
வரய்ந்த சௌணவர் பலருக்கும் அ
னை உபதேசித்தகருணவராயினு
அவர், சாக்கிரத்தே அதைத்தை
புரியுங் தமக்கு இடையூற சிறித
மணுக்கைய அறிந்தாராயிலும்
ஆண்திருஷ்டாம் பாதாததை
பெருட்டும், மரணக்காக் கறிவு
நத்தம் பொருட்டும், முதற்கண்
இடையூற நீக்குத்தறுரிய விரைவு
கக்கடவுளை வர்த்துவதற்கிய மா
கல வைழ்த்துக் கூறிபே நூலுறை
பராயினார். (கடவுள் வணக்கமிக்
றக் கருமாற்ற முற்படுக்கை சா
கள்கைவரும் இதைக் கருத்து
கொள்ளுதல் வேண்டும்.)

தார், உணரவே வேறு பரிசைகள்
யொன்றும் செய்தபார்க்காமல்.
உடனே பண்டிகரைத் தமது சீட
ராக ஏற்று, அருணங்கி எனத்
தீசூலானாமானால் கூட்டுச் சிவஞான
போத்தத்தையும் உபடேசித்து மன
வரசகங் கடங்கார் சிற்றமயவளாடி
கள் முதலான மாணுக்கர் நாற்பத்
தென்பதின்மருள முதன் யானுக்
கராக்கியருளவானார்.

வின்பு மெய்கண்டதேவர் சில
காலம் விட்டை கடியிருந்த ஏறு
ஐப்பகுமாசத்துச் சோதனைலே
இறைவுனேடுரண்டறக் கலந்தருளி
ரார்.

அன்னவரை,
‘பொய்கண்டகன்ற மெய்கண்ட
தேவன்
புராணி வங்பகை கட்டந்த
தவரடி புணர்த் தலைமையோனே’

என்ற கூறுகின்றது சிவஞான போதக் கிறப்புப்பாயிரம், ‘பொய்ச் சமயங்களின் பொருள் இதுவிது வென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தால் பெற்ற மெய்க்கண்டதேவ மென்னுஞ் சிறப்புத் திருக்கும் முடையான், சிறவிப்பாயிய மிக்க வலிய பக்கயினை வென்ற தவத தேர் தனது திருக்கும்பைப் புணங்கு கோட்டறகேதுவரங்ப தலைமைப் பாட்டின்யுடையேரன்’ என்பது இதனுரை. பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிதுவென்று கண்டு கழித்துக்கூறும் திருப்பாயிரம் பேர்களும், தீதாக ணைவப்பாயியும் அதற்குப் பிறகு கூறும் அதனை மறுத்துவரக்குஞ் சித்தாந்தத் தலைவர்யும், இயையுமினங்கும் தீவற்றது சிலக்களுமாகத்தய அத்தகைய ணைவும் உவசிவான்றிதழை உணவாராம்.

“பொய்க்கண்டவர் வானுப் புனித
வெனு மத்துவத் மெய்க் கண்ட
சேஷன்” என்று பீரமந் துதிப்
பர் தழைமாண சுவரங்கள்,

‘அத்துயித மெய்கண்டா வங்களுக்கு
சம்பந்தம்
முத்தியன் கொழற்றலு முத்தில
ஏன்—ஆத்தலத்தில்
அத்துயித மெய்க்கீர்வரகம்
மயங்க மத்தியபொய்
ஏகாத்துயித முத்திலெங்கோ’

“சிறையவர்டிப் பெரியமால்கூரப்
பெங்குன் செக்ரீதாக
கற்று நல்கவின் முடிவெலாமகுப்
பஞ்சத்தவற்ற
நெறிபெலரம் யளக்கப் பிவுருான்
பீராத்தழைக

நேரோ இன்ன வரால் ஆட்கள்
எப்பட்ட அருணத்தி சிவராசியர்,
ஏட்கள் வைடமாற வகுடாமுப

பெரிந்தெழுகுச் சிவகாதம் பரங்கு
நாறக

கணத்திறப்பக் காசியிரேஷன் வாங்கி
வருமா

அருட்கதிரோன்
விண்டமலைப் பேரழில் புடைகும்

வெள்ளணம் மேவு
மெய்கள்டதேவன் மிகுசைவு

நாதன் புண்டரிக் மலர்வழக் சிரத்தே

வரமும்
பெற்பதம் எப்போதும் போற்
ஒலி சிகிச்சையும்

என்று துதித்து வணக்குகிறார்.

